

den praktiske Gennemførelse af Forlæggelsen er overladt Administrationen. Det er overladt Administrationen. Ja, det er hans Opfattelse, og han siger Sp. 2709: „Det hele, som bliver tilbage af det Postyr, er, at Forsvarsministeren skal have $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere paa sit Budget, nota bene, naar Kaserneerne ere byggede og Etablissementerne anlagte, og det Tidspunkt kommer, da man skal bruge dem“, og et Par Linier længere nede: „Jeg tvivler ganske vist ikke om, at man, naar det Tidspunkt kommer, vil finde paa at sige, at det kan man ikke gaa med til“. Naar det Tidspunkt kommer, da Kaserneerne ere byggede, Etablissementerne anlagte, og man skal bruge dem, er efter det ærede Medlems Opfattelse det Tidspunkt kommet, da Forsvarsministeren skal komme til Finansudvalget og derefter til den høje Rigsdag og forlange en Bevilling i Anledning af Garnisonsflytningerne, som han har iværksat administrativt, og at han kan lade det iværksætte administrativt og vente med at faa Bevillingen, det forklarer det ærede Medlem, idet han siger Sp. 2709, at det er jo Kommunerne, der skulle afholde Udgifterne.

Se her have vi et klart Billede og den sandhedskærlige Forklaring af hele dette Forhold. Den sandhedskærlige Forklaring af hele dette Forhold er den, der er fremkommen fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds. Det er denne, at Forsvarsministeren anser sig for administrativt berettiget til at flytte Garnisonerne, han søger derfor blot ved en Samtale med Finansudvalget en Godkendelse af eller en Tilslutning til den almindelige principielle Opfattelse, hvorvidt de unge Mennesker, naar de ere inde som værnepligtige, have bedst af at bo i Kaserne eller hos Borgerne. Da han har faaet at vide, at Finansudvalget i Almindelighed af moralske Grunde anser det for bedre for de unge Mennesker at bo i Kaserne, fordi de saa ikke i saa stort Omfang kunne gaa ud om Natten, som naar de bo hos Borgerne, mener han sig dermed berettiget til administrativt at flytte Garnisonerne, at lade Kommunerne, hvis han kan faa dem til det — og det havde han vel kunnet —, laane de $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr., bygge Kaserne og de andre Etablissementer og saa en Gang om et eller to Aar komme til Rigsdagen og bede om en Bevilling til at forrente og amortisere og til at betale Leje af disse Etablissementer. Og naar man saa vilde sige: Hvad er det for en Historie, det ere vi ikke belavede paa? kommer Svarkrivel-

sen af 10. December 1910 frem, og til den Tid kan ingen klart gøre Rede for, hvordan det er gaaet til med den, og saa vil man sige, at paa Grundlag af den har Forsvarsministeren været berettiget til at gøre det hele, uagtet Finansudvalget aldrig nogen Sinde blot er blevet spurgt om, hvorvidt det billigede disse Foranstaltninger. Saadan er det Billede, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds paa en sandhedskærlig Maade har tegnet af hele Forholdet. Det er jeg ham taknemmelig for. Der er mange, som ere tagne i Ed paa denne Sag, men heldigvis er det gaaet som saa ofte, at den lille Mistelten har man glemt at tage i Ed, og derved kommer det rigtige frem.

Det er ogsaa klart, at Svarkrivelsen af 10. December skyder ganske over Maalet, naar den kommer frem nu, fordi det er saa øjensynligt, at det er uberettiget, at der fra Finansudvalget er afgaaet en saadan Skrivelse, som giver Tilslutning til Garnisonernes Flytning med en Bekostning af $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr., eller en Skrivelse, som med Rette af den højtærede Forsvarsminister kan opfattes saaledes. Det er selvindlysende for enhver i dette Øjeblik, at hverken Socialdemokraterne eller det radikale Venstre paa nogen Maade vilde have givet deres udtrykkelige Billigelse til dette. Men det er klart, at om et Aars Tid eller to kan dette Forhold være forflygtiget saaledes, at det ikke i den Grad som nu er muligt at konstatere dette. Derfor tror jeg yderligere, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds har Ret i at have tegnet dette Billede af, at det hele skulde ordnes administrativt, og først ud i Fremtiden, ad Aare, naar en Gang Kaserneerne vare byggede og Etablissementerne anlagte og Millionerne vare laante og skulde forrentes, skulde der søges en Bevilling. Det er ogsaa klart, at selv om det maatte være berettiget at lægge den Mening ind i Svarkrivelsen af 10. December 1910, som Forsvarsministeren i Gaar vilde lægge ind i den, selv om denne Skrivelse altsaa er affattet paa en saadan Maade, vilde den, hvis den var bleven forelagt for Finansudvalget, før den blev afsendt, ikke alene fra mine Partifællers og min Side være bleven mødt med Protest, men jeg kan igen her sige, at jeg ikke alene kan slutte af de politiske Forhold, men ved med positiv Vished, at de socialdemokratiske Medlemmer ogsaa vilde have modsat sig, at denne Svarkrivelse var bleven afsendt i denne Affattelse, saa i hvert Fald fra nu af er den højtærede Forsvarsminister fuld-